

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 295/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Петковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/20 од 10.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/20 од 10.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/20 од 10.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1904/20 од 10.09.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 403/19 од 16.06.2020. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу, за период од 01.08.2016. године закључно са мартом 2019. године, исплати износ од 415.456,83 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 78.928,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати накнаду штете на име разлике између инвалидске пензије и

зараде коју би примао да није дошло до штетног догађаја. Тужилац је због губитка радне способности отишао у инвалидску пензију, због чега трпи штету у виду изгубљене зараде, јер је пензија коју прима нижа од зараде коју је могао да оствари да је остао да ради. Разлика између инвалидске пензије и зараде коју је могао да оствари да је остао у радном односу код доо „Млекопродукт“ Зрењанин, утврђена је вештачењем.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.04.2019. године, а преиначена 11.03.2020. године. Побижана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан подношења, односно преиначења тужбе износи 3.532,38 евра (1 евро=117,6137 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић